

LESESTRATEGI

Husk å velge lesestrategi før du begynner på teksten!

Kire: Hulder

Erik pustet tungt. Han delvis gikk og delvis klatret oppover fjellsiden. Moren gikk med lette skritt foran ham.

– Her er det perfekt, sa hun og pekte på en flat stein. De satte seg der og spiste.

Plutselig fikk Erik en følelse av at moren trodde noen hørte dem der de satt. Og han kjente hårene reise seg på armene sine.

– Erik? sa moren. – Hva er ...

Hun sluttet å snakke.

– Hva skjer? spurte Erik. – Jeg vet ikke, sa moren.

Erik fikk plutselig øye på en høy, majestetisk kvinne som stod mellom noen steiner. Hun hadde grønn kjole på seg og så vakker ut. Erik kjente at han bare måtte bort til henne.

– Nei! Erik! ropte moren da han begynte å gå.

Erik hørte henne, men ristet henne av seg. Det eneste han ville, var å komme frem til kvinnen med den grønne kjolen. Moren ropte at den grønnkledde var farlig, men han bare gikk og gikk.

– Kire, hvisket den grønnkledde damen. – Kire ... Kom, kjære Kire. Du er min nå. Stemmen var hes.

– Ja, ja, jeg kommer ...

Men moren kom ham i forkjøpet. Med et hyl satte hun en kniv rett i brystet på den grønnkledde, mens hun ropte: – Du får ham ikke! Ikke ham! Du får ikke min sønn!

Erik våknet av transen han var i. Kvinnen var ikke lenger vakker og grønnkledd. Hun var en vanlig kvinne i blå anorakk.

Erik snudde seg og løp. Han skrek til et stort tre: – Det var ikke meg! Jeg gjorde ingenting! Han sank gråtende sammen i fosterstilling. Da en bonde fant ham en time senere, lå han fortsatt sånn. Moren fant de ved kvinnen hun hadde drept. Hun gikk rundt og snakket vilt og usammenhengende. Erik bestemte seg for aldri å snakke om den grønnkledde igjen.

*Forenklet med tillatelse
fra Terje Tornes*

Oppgaver:

Se Elevbok 7B
side 253.

Gjør oppgavene
1, 4, 5, 6, 7.